

[Kaj Poulsen]

efter de nuværende regler har været så små, at der reelt ikke har været mulighed for at sætte et fornuftigt arbejde i gang.

Vi skal også understrege vor glæde over, at der nu sker en stramning af huslejenævnets sagsbehandlingstid, således at der kan gribes reelt ind over for grundejere, der ikke kan eller vil leve op til deres ansvar.

Lovforslaget om boligfællesskaber og lovforslaget om ændring af ejerlejlighedsloven indeholder i det væsentlige konsekvensændringer som følge af ændringerne i boligreguleringsloven og lejeloven. Vi har dog med tilfredshed konstateret, at der også er selvstændige ændringer. Vi er således tilfredse med, at der sker en stramning af reglerne for prisfastsættelsen ved overtagelse af en andel, en regel, der også vil komme til at gælde i kommuner med huslejeregulering. Det er også efter vor opfattelse rigtigt at give køberne af ejerlejligheder større indflydelse på deres egen ejendoms drift, som foreslået af ministeren, og vi har her grebet ind over for boligspekulanters sjakren rundt med ejerlejlighedernes ejere for at få en økonomisk gevinst ud af deres uhyggelige spekulation.

Vores boligsikringslovgivning har bygget på det princip, at en familie skal sikres en bolig til en pris, der er rimelig i forhold til familiens indtægt. Dette hovedprincip fastholdes og udbygges i det nye forslag til lov om boligsikring. De ændrede regler for beregning af boligsikringens størrelse forhindrer, at især familier med børn udsættes for urimelige husleje forhøjelser som følge af indtægtsfremgang. Vi anser denne ændring som en væsentlig forbedring af loven, ligesom vi betragter de ændrede beregningsregler som en tiltrængt forenkling. Vi er tilfredse med, at det forbedrede grundlag for vedligeholdelse og forbedring af vor ældre og dårlige boligmasse følges op af en forbedret boligsikring i de tilfælde, hvor der sker en tiltrængt forbedring af lejligheden, og vi er opmærksomme på, at ingen med uændret indkomst vil kunne stilles ringere ved overgangen til ændrede beregningsregler.

Vi betragter den ændrede boligsikringslov som en ikke ringe forbedring for lejerne og kan også anbefale dette forslag.

Vi kan altså tilslutte os de forslag, som boligministeren her har fremsat vedrørende en kortsigtet løsning på det boligpolitiske område. Men på længere sigt kan der ikke

herske nogen tvivl om, at vi må se på den bolig- og skattepolitik, som har været ført herhjemme, og der må ske en afklaring ud fra den holdning, som socialdemokratiet tilkendegav under redegørelsesdebatten i maj sidste år.

Vedrørende kommunisternes forslag skal jeg kort sige, at vi er parate til at se på dem, idet de må kunne indgå i debatten om de øvrige forslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Ét punkt kan jeg give den socialdemokratiske ordfører ret i, og det er, at dette er kortsigtede løsninger. Jeg vil ikke engang kalde dem løsninger, men at de er kortsigtede, det er helt rigtigt. Men det har vi jo været vant til næsten lige siden arilds tid. Hver eneste gang man skal lave et boligforlig, som skal være overgangsordningen til det frie boligmarked, så står man og siger: ja, det er den korte sigt, men så kommer også den lange sigt, og så skal vi også osv.

Jeg har ikke hørt ét eneste boligforlig eller boligforslag blive forelagt her i salen, uden at man er kommet med den forklaring. Jeg må blot konstatere nu ved at have gennemgået disse forslag fra boligministeren, at al den tale om, at man skal gå over til et frit boligmarked, er en saga blott. Jeg kan godt se, at hr. Kaj Poulsen nikker glad og tilfreds, men nu er hr. Kaj Poulsen og hans parti jo ikke flertallet her i salen.

Det undrer mig ikke, at socialdemokratiet har denne holdning, men det, der undrer mig, er, at den anden regeringspartner har kunnet cementere disse forslag så fast, at man med det samme kan konstatere, at nu har selv venstre opgivet håbet om nogen sinde at få et frit boligmarked. Det kan vi andre jo kun beklage meget dybt. Hvis venstre ikke havde opgivet håbet, så tror jeg ikke, venstre var gået med til, at man overførte så mange bestemmelser og afsnit fra reguleringsloven, som dog altid har været en midlertidig lov, som man skulle ophæve, selv om den ganske vist har bestået i snart 40 år. Det har dog altid været sådan, at man sagde: o.k., går vi over til det frie boligmarked, så kan man ophæve reguleringsloven. Men efterhånden som vi fører bestemmelser fra reguleringsloven over i den permanente lejelov, så ved